

RÎNDUIALA SFINTEI ÎMPĂRTĂȘIRI

Urmînd a ne împărtăși cu Preacuratele Taine, după slujba obișnuită de seară, se face începutul și se zice: Împărate ceresc... Sfinte Dumnezeule... Preasfîntă Treime... Tatăl nostru... Că a Ta este împărăția... Doamne miluiește (de 12 ori), Veniți să ne închinăm... (de 3 ori), apoi Psalmul 50. Și îndată :

Canonul

Cîntarea 1, glasul al 2-lea :

Irmos : Veniți, popoare, să cîntăm...

Stih : Inimă curată zidește întru mine, Dumnezeule, și duh drept innoiește întru cele dinăuntru ale mele.

Pîine a vieții celei veșnice să-mi fie mie Trupul Tău cel sfînt, Milostive, Doamne, și scump Sîngele Tău, și tămăduire durerilor celor de multe feluri.

Stih : Nu mă lepăda de la fața Ta și Duhul Tău cel Sfînt nu-L lua de la mine.

Invrednicește-mă, Stăpîne, pe mine nevrednicul, să mănînc Trupul Tău cel preacurat și să beau

Sîngele Tău cel preascump, cu credință și cu dragoste.

Slavă...

Întinat fiind cu lucruri netrebnice eu, ticălosul, nu sînt vrednic să mă împărtășesc cu preacuratul Tău Trup și cu dumnezeiescul Tău Sînge, Hristoase, ci fă-mă vrednic de aceasta.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu :

Dumnezeiască Mireasă, ceea ce ești bună și binecuvîntată, care ai odrăslit Spicul cel nearat și de mîntuire lumii, învrednicește-mă ca, mîncîndu-L pe Acesta, să mă mîntuiesc.

Cîntarea a 3-a :

Irmos : Pe piatra credinței, întărindu-mă...

Dă-mi, Hristoase, picături de lacrimi, care să-mi curățească necurăția inimii mele, ca fiind curățit, în cuget curat, cu credință și cu frică să vin, Stăpîne, spre împărtășirea Darurilor Tale.

Spre iertarea păcatelor să-mi fie mie preacuratul Tău Trup și dumnezeiescul Tău Sînge, și spre împărtășirea cu Duhul Sfînt și spre viața de veci, Iubitorule de oameni, și spre îndepărtarea durerilor și a necazurilor.

Slavă...

Doamne, învrednicește-mă să mă împărtășesc fără de osîndă cu preacurat Trupul Tău și cu scumpul Tău Sînge, și să slăvesc bunătatea Ta.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu :

Preacurată, ceea ce ești masă a Pîinii Vieții, care s-a pogorit de sus, pentru milă, și a dăruit lumii viață nouă, învrednicește-mă acum și pe mine, nevrednicul, să gust cu frică din Aceasta și să fiu viu

SEDEALNA, glasul al 8-lea :

Foc și lumină să-mi fie mie primirea preacurate-lor și de viață făcătoarelor Tale Taine, Mîntuitorule, arzînd neghina păcatelor și luminîndu-mă peste tot, spre cuvîntarea de Dumnezeu cea adevărată ; că nu voi da înșelăciunii vrăjmașului cele sfinte, nici îți voi da sărutare înșelătoare, ci ca desfrînata, căzînd înaintea Ta, și ca tîlharul, mărturisindu-mă, strig către Tine : Pomenește-mă, Doamne, cînd vei veni întru împărăția Ta.

Cîntarea a 4-a :

Irmos : Venit-ai din Fecioară...

Întrupîndu-Te, mult Milostive, voit-ai a Te da spre junghiere, ca un miel, pentru păcatele noastre. Pentru aceasta mă rog Ție să curățești și păcatele mele.

Tămăduiește rănila sufletului meu, Doamne, și mă sfințește tot și mă învrednicește, Stăpîne, să fiu părtaș dumnezeieștii Tale Cine celei de taină eu, ticălosul.

Slavă...

Să stăm toți cu frică și cu cutremur, ținînd ochii inimii în sus și strigînd către Mîntuitorul : **Întărește-ne și ne înțelepțește, Milostive Doamne, întru frica Ta.**

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu :

Fă și mie milostiv pe Cel pe Care L-ai purtat în pîntecele tău, Stăpînă, și mă păzește pe mine, robul tău, neîntinat și fără de prihană, ca, primind înăuntrul meu Mărgăritarul cel duhovnicesc, să mă sfințesc.

Cîntarea a 5-a :

Irmos : Dătătorule de lumină...

precum ai zis mai înainte, Hristoase, fii acum cu smeritul robul Tău și petrece întru mine precum făgăduit, că iată mănînc Trupul Tău cel dumnezelesc și beau Sîngele Tău.

Cuvinte al lui Dumnezeu și Dumnezeule, cărbule Trupului Tău să-mi fie mie, întunecatului, spre ninare și Sîngele Tău spre curățirea întinatului și suflet.

Slavă...

Avînd suflet întinat și buze necurate, nu cutez să îmi apropiez de Tine, Hristoase, și să primesc Trupul tău ; ci fă-mă vrednic de aceasta.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu :

Marie, Maica lui Dumnezeu, care ești sălaș scump bunei mirese, cu rugăciunile tale fă-mă vas ales întru a mă împărtăși cu Sfintele Taine ale lui tău.

Cîntarea a 6-a :

Irmos : Întru adîncul păcatelor...

Mîntuitorule și sufletul, inima și trupul, sfințește-mi-le. Mîntuitorule și mă învrednicește fără de osîndă, îmi dă pâine, să mă apropiez de înfricoșătoarele Tale Taine.

Ca înstrăinîndu-mă de patimi, să am adăugirea rului Tău și întărirea vieții, prin împărtășirea cu Tainele Tale Taine, Hristoase.

Slavă...

De frică și cu cutremur să ne apropiem toți de dumnezeieștile Taine ale lui Hristos și să primim

adevăratul și sfîntul Lui Trup și adevăratul, sfîntul și scumpul Lui Sînge.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu :

Dumnezeule, Cuvîntul lui Dumnezeu cel Sfînt, sfințește-mă acum cu totul pe mine, cel ce vin către dumnezeieștile Tale Taine, pentru rugăciunile Sfintei Maicii Tale.

Apoi : Doamne miluiește (de 3 ori), Slavă... Și acum... După aceasta :

CONDACUL, glasul al 2-lea :

Podobie : Cele de sus...

Să nu mă treci cu vederea, Hristoase, pe mine cel ce primesc Pîinea, adică Trupul Tău și dumnezeiescul Tău Sînge, și mă împărtășesc cu preacuratele și înfricoșătoarele Tale Taine, Stăpîne ; să nu-mi fie mie, ticălosului, spre osîndă, ci spre viața veșnică și fără de moarte.

Cîntarea a 7-a :

Irmos : Chipului celui de aur...

Împărtășirea nemuritoarelor Tale Taine, Hristoase, să-mi fie mie acum izvor de bunătați, lumină, viață, nepătimire și solire spre adăugirea și înmulțirea dumnezeieștii Tale bunătați, ca să Te slăvesc pe Tine, Cel ce singur ești bun.

Izbăvește-mă de patimi, de vrăjmași, de nevoi și de tot necazul, pe mine cel ce mă apropiez acum cu cutremur, cu dragoste și cu sîială, Iubitorule de oameni, de Tainele Tale cele nemuritoare și dumnezeiești și-Ți cînt Ție : Bine ești cuvîntat, Doamne, Dumnezeul părinților noștri.

Slavă...

Suflete al meu ticălos, suflete pătimăș, spăimîntează-te văzînd preaslăvitele Taine ; lăcrimează sus-

pinind și bătîndu-te în piept, strigă și zi : Doamne, curățește-mă pe mine, desfrînatul.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu :

Ceea ce ai născut pe Mîntuitorul Hristos mai presus de minte, de Dumnezeu dăruită, ție celei curate, mă rog acum eu, robul tău cel necurat : pe mine cel ce voiesc să mă apropii acum de Tainele cele preacurate, curățește-mă întru totul de întinăciunea trupului și a sufletului.

Cîntarea a 8-a :

Irmos : Pe cel ce în cuptorul cel cu foc...

Cereștilor, înfricoșătoarelor și Sfintelor Tale Taine, Hristoase și Cinei Tale celei dumnezeiești și de taină și pe mine, cel deznădăjduit, acum părtaș a fi mă învrednicește, Dumnezeule, Mîntuitorul meu.

Către a Ta milostivire alergînd, Bunule, cu frică strig către Tine : Petrece întru mine, Mîntuitorule, și eu întru Tine, precum ai zis ; că iată, îndrăznind spre mila Ta, mănînc Trupul Tău și beau Sîngele Tău.

Binecuvîntăm pe Tatăl și pe Fiul și pe Sfîntul Duh, Domnul.

Mă cutremur, primind focul, să nu mă aprind ca ceara și ca iarba. O, înfricoșătoare Taină. O, milostivire a lui Dumnezeu. Cum eu, tină fiind, mă împărtășesc cu dumnezeiescul Trup și Sînge și mă fac fără stricăciune.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu :

Cu adevărat, Maica lui Dumnezeu, în pîntecele tău s-a copt Piinea cea dumnezeiască a Vietii, păzind nevătămat pîntecele tău cel nevinovat. Pentru aceasta te laudăm pe tine ca pe hrănitoarea noastră, întru toți vecii.

Cîntarea a 9-a :

Irmos : Fiul Părintelui celui fără de început...

Bun este Domnul, gustați și vedeți ; că de demult pentru noi, precum sîntem noi făcîndu-Se, și odată pe Sine Părintelui Său ca jertfă aducîndu-Se, pururea Se junghie, sfințind pe cei ce se împărtășesc cu Dînsul.

Cu sufletul și cu trupul să mă sfințesc, Stăpîne, să mă luminez, să mă mîntuiesc, să-Ți fiu Ție locaș prin împărtășirea Sfintelor Taine, avîndu-Te pe Tine locuitor întru mine, împreună cu Tatăl și cu Duhul, Făcătorule de bine, mult milostive.

Slavă...

Ca focul și ca lumina să-mi fie mie Trupul și Sîngele Tău cel scump, Mîntuitorul Meu, arzînd materia păcatului și mistuind spinii patimilor și luminîndu-mă tot pe mine, cel ce mă închin Dumnezeirii Tale.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu :

Dumnezeu S-a întrupat din singlurile tale cele curate. Pentru aceasta te laudă pe tine, Stăpînă, tot neamul și te mărește mulțimea îngerilor, că prin tine au văzut pe Cel ce stăpînește toate, luînd ființă omenească.

Și îndată : Cuvine-se cu adevărat să te ferim... Sfinte Dumnezeule... Preasfîntă Treime... Tatăl nostru..., troparul zilei, sau al praznicului, de este praznic împărătesc, sau al sfîntului. Doamne miluiește (de 40 de ori) și rugăciunile Pavcerniței, adică : Nespurcată, neîntinată... Și ne dă nouă, Stăpîne... Apoi troparele : Miluiește-ne pe noi, Doamne, miluiește-ne pe noi... Slavă... Doamne miluiește-ne pe noi... Și acum... Ușa milostivirii deschide-o nouă...

Iar a doua zi, după slujba cea obișnuită a Ceasurilor, se face începutul și se zice : Împărate ceresc... Sfinte Dumnezeule... Preasfîntă Treime... Tatăl nostru... Că a Ta este împărăția... Doamne miluiește

(de 12 ori), Slavă... Și acum... Veniți să ne închinăm... (de 3 ori), după care se citesc acești psalmi :

Psalmul 22

Domnul mă paște și nimic nu-mi va lipsi. La loc cu pășune m-a sălășluit ; la apa odihnei m-a hrănit. Sufletul mi l-a întors, povățuitu-m-a pe cărările dreptății, pentru numele Lui. Că de voi și umbla în mijlocul morții, nu mă voi teme de rele ; că Tu cu mine ești. Toiagul Tău și varga Ta, acestea m-au mîngîlat. Gătît-ai masă înaintea mea, împotriva celor ce mă necăjesc ; uns-ai cu untdelemn capul meu și paharul Tău este adăpîndu-mă ca un puternic. Și mila Ta mă va povățui în toate zilele vieții mele, ca să locuiesc în casa Domnului, întru lungime de zile.

Psalmul 23

Al Domnului este pămîntul și plinirea lui ; lumea și toți cei ce locuiesc într-însa. Acesta pe mări l-a întemeiat pe el și pe riuri l-a așezat pe el. Cine se va sui în muntele Domnului și cine va sta în locul cel sfînt al Lui ? Cel nevinovat cu mîinile și curat cu inima, care n-a luat în deșert sufletul său și nu s-a jurat cu viclesug aproapelui său. Acesta va lua binecuvîntare de la Domnul și milostivire de la Dumnezeu, Mîntuitorul său. Acesta este neamul celor ce-L caută pe Domnul, al celor ce caută fața Dumnezeului lui Iacob. Ridicați, căpetenii, porțile voastre și vă ridicați porțile cele veșnice și va intra Împăratul slavei. Cine este Acesta Împăratul slavei ? Domnul cel tare și puternic, Domnul cel tare în război. Ridicați, căpetenii, porțile voastre și vă ridicați porțile cele veșnice și va intra Împăratul slavei. Cine este Acesta împăratul slavei ? Domnul puterilor, Acesta este Împăratul slavei.

Psalmul 115

Crezut-am, pentru aceea am grăit, iar eu m-am smerit foarte. Eu am zis întru uimirea mea : «Tot omul este mincinos». Ce voi răsplăti Domnului pentru toate cîte mi-a dat mie ? Paharul mîntuirii voi lua și numele Domnului voi chema. Făgăduințele mele le voi plini Domnului, înaintea a tot poporul Său. Scumpă este înaintea Domnului moartea cuvioșilor Lui. O, Doamne, eu sînt robul Tău, eu sînt robul Tău și fiul roabei Tale ; rupt-ai legăturile mele. Ție-Ți voi jertfi jertfă de laudă și numele Domnului voi chema. Făgăduințele mele le voi plini Domnului, înaintea a tot poporului Lui, în curțile casei Domnului, în mijlocul tău, Ierusalime.

Slavă... Și acum..., Aliluia... (de trei ori) și trei metanii.

Și aceste tropare, glasul al 6-lea :

Fărădelegile mele trece-le cu vederea, Doamne, Cel ce Te-ai născut din Fecioară și curățește inima mea, făcînd-o biserică a preacuratului Tău Trup și Sînge și nu mă lepăda pe mine de la fața Ta, Cel ce ai nemăsurată mare milă.

Slavă...

Spre împărtășirea Sfintelor Tale Taine cum voi îndrăzni eu, nevrednicul ? Că de voi cuteza să mă apropii de Tine, laolaltă cu cei vrednici, haina mă vădește că nu este de cină și osîndă voi pricinui preapăcătoșului meu suflet ; ci curățește, Doamne, necurăția sufletului meu și mă mîntuiește, ca un iubitor de oameni.

Și acum...

Mare este mulțimea păcatelor mele, Născătoare de Dumnezeu, Curată, la tine alerg, avînd trebuință de mîntuire. Cercetează neputinciosul meu suflet și te roagă Fiului tău și Dumnezeului nostru să-mi

dăruiască iertare de relele ce am făcut, Ceea ce ești una binecuvîntată.

Iar în Sfînta și Marea Joi, se zice acesta :

Cînd măriții ucenici, la spălarea Cinei s-au luminat, atunci Iuda cel rău credincios, cu iubirea de argint bolnăvindu-se, s-a întunecat și judecătorilor celor fără de lege pe Tine, Judecătorul cel drept, Te-a dat. Vezi, iubitorule de avuții, pe cel ce pentru acestea spînzurare și-a agonisit; fugi de sufletul nesățios, care a îndrăznit unele ca acestea asupra Învățătorului. Cel ce ești spre toți bun, Doamne, slavă Ție.

Apoi : Doamne miluiește (de 40 de ori), și metanii cite vom putea. După aceasta zicînd aceste stihuri, să fim cu luare aminte spre îndreptarea noastră.

Trupul Stăpînului vrînd să-L primești spre hrană,
Fii cu frică să nu te arzi, că foc este;
Sîngele Lui vrînd să-L bei spre-mpărtășire,
Mergi și cu cei ce te-au mîhnit te împacă,
Și așa îndrăznește de ia hrana sfîntă.
Vrînd să te-mpărtășești cu Jertfa de Taină,
Cu-al Stăpînului Trup făcător de viață;
Întru acest chip te roagă cu cutremur:

Rugăciunea întîi

(a Sfîntului Vasile cel Mare)

Stăpîne Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeu nostru, Cel ce ești izvorul vieții și al nemuririi, Făcătorul a toată făptura văzută și nevăzută, Fiul Tatălui celui fără de început, Cel ce ești împreună-veșnic cu Dînsul și împreună fără de început, Care pentru multa bunătate, în zilele cele din urmă ai purtat Trup și Te-ai răstignit, și Te-ai jertfit pentru noi cei nemulțumitori și nerecunoscători și cu

Sîngele Tău ai înnoit firea noastră cea stricată prin păcat, însuși Împărate, Cel ce ești fără de moarte, primește și pocăința mea, a păcătosului, și pleacă urechea Ta către mine și ascultă graiurile mele, că am greșit, Doamne; greșit-am la cer și înaintea Ta și nu sînt vrednic a căuta spre înălțimea slavei Tale. Că am mîniat bunătatea Ta, călcînd învățăturile Tale și neascultînd poruncile Tale. Ci Tu, Doamne, fără răutate fiind, îndelung-răbdător și mult-milostiv, nu m-ai dat pe mine să pier cu fărădelegile mele, în tot chipul așteptînd întoarcerea mea. Că Tu ai zis, Iubitorule de oameni, prin proorocul Tău : «Cu vrere nu voiesc moartea păcătosului, ci să se întoarcă și să fie viu». Că nu vrei, Stăpîne, să pierzi făptura mîinilor Tale, nici nu voiești pierderea oamenilor, «ci vrei ca toți să se mîntuiască și la cunoștința adevărului să vină». Pentru aceasta și eu, deși sînt nevrednic cerului și pămîntului și acestei vieți trecătoare, pentru că m-am supus cu totul păcatului și m-am făcut rob dezmiardărilor și am necinstit chipul Tău, dar fiind făptura și zidirea Ta, nu deznădăjduiesc de a mea mîntuire, eu ticălosul. Ci nădăjduind în milostivirea Ta cea fără de margini, vin către Tine: primește-mă deci și pe mine, Iubitorule de oameni Hristoase, ca pe desfrînată și ca pe tilharul, ca pe vameșul și ca pe fiul cel pierdut, și ridică sarcina cea grea a păcatelor mele, Cel ce ridici păcatul lumii și tămăduiești neputințele oamenilor; Cel ce chemi la Tine pe cei osteniți și împovărați și le dai odihnă; Cel ce n-ai venit să chemi la pocăință pe cei drepiți, ci pe cei păcătoși, și mă curățește de toată necurăția trupului și a sufletului. Învață-mă să săvîrșesc sfîntenie întru frica Ta, ca, întru curată mărturisirea cugetului meu primind pîrticica Sfintelor Tale Taine, să mă unesc cu Sfîntul Tău Trup și Sînge, și să Te am pe Tine locuind și petrecînd întru mine împreună cu Tatăl și cu Sfîntul Duh. Așa, Doamne, Iisuse Hristoase,

Dumnezeul meu, să nu-mi fie mie spre osîndă împărtaşirea preacuratelor și de viață făcătoarelor Tale Taine, nici să ajung neputincios cu sufletul și cu trupul, împărtaşindu-mă cu nevrednicie; ci dă-mi, pînă la suflarea mea cea mai de pe urmă, fără de osîndă să primesc păticea Sfintelor Tale Taine, spre împărtaşirea cu Duhul Sfînt, ca merinde pentru viața de veci și spre răspuns bineprimit, la înfricoșătorul Tău scaun de judecată, ca și eu, dimpreună cu toți aleșii Tăi, să fiu părtaș bunătăților Tale celor nestrîcioase, pe care le-ai gătit, Doamne, celor ce Te iubesc pe Tine, întru care ești preaslăvit în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea a doua (a Sfîntului Ioan Gură de Aur)

Doamne, Dumnezeul meu, știu că nu sînt vrednic, nici în stare ca să intri sub acoperămîntul casei sufletului meu, pentru că este cu totul pustiu și surpat și nu aflu în mine loc potrivit ca să-Ți plec capul. Ci, precum din înălțime Te-ai piecat pentru noi, pleacă-Te și acum spre smerenia mea. Și precum ai binevoit a Te culca în peșteră și în ieslea necuvîntătoarelor, așa binevoiește a intra și în ieslea necuvîntătorului meu suflet, și în întinatul meu trup. Și precum n-ai socotit lucru nevrednic a intra și a cina împreună cu păcătoșii în casa lui Simon cel lepros, așa binevoiește a intra și în casa smeritului, leprosului și păcătosului meu suflet. Și precum n-ai îndepărtat pe desfrîmata cea păcătoasă, cea asemenea mie, care a venit și s-a atins de Tine, așa Te milostivește și de mine păcătosul, care vin și mă ating de Tine. Și precum nu Te-ai scîrbit de întinata și necurata ei gură, ce Te-a sărutat, așa nu Te scîrbi nici de întinata și mai necurata mea gură, nici de buzele mele cele necurate și pîngărite, și de

limba mea cea cu totul necurată. Ci să-mi fie mie cărbunele preasfîntului Tău Trup și al scumpului Tău Sînge spre sfințire și spre luminare, spre însănătoșirea smeritului meu suflet și trup, spre ușurarea greutății greșelilor mele celor multe, spre pază de toată lucrarea diavolească, spre îndepărtarea și mutarea răului și vicleanului meu obicei, spre omorîrea patimilor, spre plinirea poruncilor Tale, spre adăugirea dumnezeiescului Tău har și spre dobîndirea împărăției Tale. Că nu vin la Tine ca un nepăsător, Hristoase Dumnezeule, ci încrezîndu-mă în bunătatea Ta cea nespūsă și ca nu cumva rămî-nînd departe prea multă vreme de împărtaşirea Ta, să fiu prins de lupul cel înțelegător. Pentru aceasta mă rog Ție, Cel ce singur ești sfînt, Stăpîne : Sfințește-mi sufletul și trupul, mintea și inima, rărunchii și măruntaiele; înnoiește-mă tot și înrădăcinează frica Ta întru mădularele mele și sfințenia Ta fă-o neștearsă de la mine. Și-mi fii mie ajutor și folositor, îndreptînd în pace viața mea și învrednicindu-mă a sta de-a dreapta Ta, cu sfinții Tăi, pentru rugăciunile și mijlocirile Preacuratei Maicii Tale și ale slujitorilor Tăi celor fără de trup, ale preacuratelor puteri, și pentru ale tuturor sfinților, care din veac au bineplăcut Ție. Amin.

Rugăciunea a treia (a Sfîntului Simeon Metafrastul)

Doamne, Cel ce singur ești curat și fără stricăciune, Care pentru nespūsă milostivire a iubirii de oameni ai luat toată firea noastră din curatele și fecioreștile sîngiuri ale celei ce Te-a născut pe Tine mai presus de fire, cu venirea dumnezeiescului Duh și cu bunăvoirea Tatălui celui de-a pururea veșnic, Hristoase Iisuse, înțelepciunea lui Dumnezeu, pacea și puterea; Cel ce ai primit cu trupul Tău

patimile cele de viață făcătoare și mîntuitoare: crucea, piroanele, sulița, moartea, omoară-mi patimile cele trupești, care îmi strică sufletul. Cel ce cu îngroparea Ta ai prădat împărăția iadului, îngroapă-mi sfaturile mele cele viclene, prin gânduri bune și risipește duhurile cele viclene. Cel ce cu învierea Ta cea de a treia zi și de viață purtătoare ai ridicat pe strămoșul cel căzut, ridică-mă și pe mine cel ce am alunecat în păcat, punîndu-mi înainte chipuri de pocăință. Cel ce cu preaslăvită înălțarea Ta la cer ai îndumnezeit trupul pe care l-ai luat și l-ai cinstit cu șederea de-a dreapta Tatălui, învrednicește-mă prin împărtășirea Sfințelor Tale Taine să dobîndesc partea cea de-a dreapta a celor mîntuiți. Cel ce prin pogorîrea Mîngîietorului Duh ai făcut vase cinstite pe sfinții Tăi ucenici, arată-mă și pe mine a fi locaș al venirii Lui. Cel ce vei veni iarăși să judeci toată lumea întru dreptate, binevoiește să Te întîmpin și eu pe nori, pe Tine, Judecătorul și Făcătorul meu, împreună cu toți sfinții Tăi, ca neînțecat să Te slăvesc și să Te laud pe Tine, împreună cu Părintele Tău cel fără de început și cu Preasfințul și bunul și de viață făcătorul Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea a patra (a Sfîntului Simeon Metafrastul)

Precum voi sta înaintea înfricoșătorului și nefă-
țarnicului Tău scaun de judecată, Hristoase Dum-
nezeule, primind întrebare și dînd răspuns de rele
le ce am făcut, așa și astăzi, mai înainte de a sosi
ziua osîndirii mele, stînd la sfîntul Tău altar, în-
aintea Ta și înaintea înfricoșătorilor și sfinților Tăi
îngeri, fiind înduplecat de mărturia cugetului, pun
înainte faptele mele cele rele și fărădelegile, dîndu-

le pe față și vădindu-le. Ci vezi, Doamne, smerenia
mea și-mi iartă toate păcatele mele; vezi, că s-au
înmulțit mai mult decît perii capului meu fărădele-
gile mele. Căci ce rău n-am săvîrșit? Ce păcat n-am
făcut? Ce rău nu mi-am închipuit în sufletul meu?
Că iată și cu faptele am făcut desfrînare și preades-
frînare, mîndrie, trufie, batjocură, hulă, vorbă de-
șartă, înfierbîntare la ris, beție, lăcomie a pîntece-
lui, mîncare fără măsură, răutate, pizmă, iubire de
argint, iubire de avuție, cămătărie, iubire de mine
însumi, iubire de mărire, hrăpire, nedreptate, ago-
nisire de rușine, invidie, grăire de rău, fărădelege;
toate simțirile și toate mădulele mi le-am întinat
și le-am stricat și de nici o treabă le-am făcut, ajun-
gînd cu totul sălaş diavolului. Și știu, Doamne, că
fărădelegile mele au covîrșit capul meu, dar mul-
țimea îndurărilor Tale este neasemănată, și mila bu-
nătății Tale cea fără de răutate este nespūsă și nu
este nici un păcat care să biruiască iubirea Ta de
oameni. Pentru aceasta, preaminunate Împărate,
fără de răutate Doamne, fă minunate milele Tale
spre mine păcătosul; arată-mi puterea bunătății Ta-
le, arată-mi tăria milostivirii Tale celei îndurate și
mă primește pe mine păcătosul, cel ce mă întorc;
primește-mă cum ai primit pe fiul cel pierdut, pe tîl-
harul și pe desfrînata. Primește-mă pe mine cel ce
peste măsură Ți-am greșit și cu cuvîntul și cu lu-
crul și cu pofta cea fără cale și cu gîndul cel dobi-
tocesc. Și precum ai primit pe cei ce au venit în
al unsprezecelea ceas, care nimic vrednic n-au lu-
crat, așa mă primește și pe mine, păcătosul; că mult
am greșit și m-am spurcat și am scîrbit Duhul Tău
cel Sfînt și am mîniat milostivirea Ta cea iubitoare
de oameni, cu lucrul, cu cuvîntul și cu gîndul, noap-
tea și ziua, pe față și într-ascuns, cu voie și fără de
voie.

Și știu că vei pune înaintea mea păcatele mele în
același chip, în care le-am făcut și mă vei între-

ba de cele ce cu știință, fără de iertare, am greșit. Ci, Doamne, nu cu judecata Ta cea dreaptă, nici cu mînia Ta să mă mustri pe mine și nici cu urgia Ta să mă pedepsești. Miluiește-mă, Doamne, că nu sînt numai neputincios, ci și zidirea Ta sînt. Că Tu, Doamne, ai întărit peste mine frica Ta, dar eu am făcut răutate înaintea Ta. Ție Unuia am greșit; dar Te rog să nu intri la judecată cu robul Tău. Că de vei căuta la fărădelegi, Doamne, Doamne, cine va putea sta înaintea Ta. Că eu sînt adîncul păcatului și nu sînt vrednic, nici în stare a căuta și a privi înălțimea cerului, din pricina mulțimii păcatelor mele, celor fără de număr; că toate lucrurile rele și închipuirile și meșteșugirile diavolești, toată răutatea iadului, îndemnurile spre păcat, dezmierdările și alte patimi nenumărate n-au lipsit de la mine. Căci, cu ce fel de păcate nu m-am stricat? De care rele n-am fost prins? Tot păcatul l-am făcut, toată desfătarea neiertată am lăsat să intre în sufletul meu. Netrebnic m-am făcut înaintea Ta, Dumnezeu meu, și înaintea oamenilor. Cine mă va ridica pe mine, cel ce am căzut întru atîtea păcate rele? Doamne, Dumnezeu meu, spre Tine nădăjduiesc. De mai este pentru mine nădejde de mîntuire, de biruiește iubirea Ta de oameni mulțimea fărădelegilor mele, fii mie Mîntuitor și după îndurările și milele Tale slăbește, lasă, iartă-mi toate cîte am greșit Ție; că s-a umplut de multe rele sufletul meu și nu aflu întru mine nădejde de mîntuire. Miluiește-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta și să nu-mi răsplătești mie după faptele mele, ci întoarce-mă, sprijinește-mă, izbăvește sufletul meu de relele ce au crescut într-însul și de agonisirile lui cele cumplite. Miluiește-mă pentru mila Ta, ca unde s-a înmulțit păcatul să prisosească harul Tău, și să Te laud și să Te slăvesc în toate zilele vieții mele. Că Tu ești Dumnezeu celor ce se pocăiesc și Mîntuitorul celor ce greșesc și Ție slavă înălțăm, împreu-

nă și Părintelui Tău celui fără de început și Preasfîntului și bunului și de viață făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea a cincea (a Sfîntului Ioan Damaschin)

Stăpîne Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeuul nostru, Cel ce singur ai putere a ierta păcatele oamenilor, ca un bun și iubitor de oameni, treci cu vederea toate greșelile mele cele cu știință și cu neștiință, și mă învrednicește să mă împărtășesc, fără de osîndă, cu dumnezeieștile, preaslăvitele, preacuratele și de viață făcătoarele Tale Taine, nu spre osîndă, nici spre adăugirea păcatelor, ci spre curățire și sfințire și spre dobîndirea vieții și împărăției ce va să fie, spre zid și ajutor, spre izgonirea celor potrivnici și spre pierderea greșelilor mele celor multe; că Tu ești Dumnezeuul milei și al îndurărilor și al iubirii de oameni și Ție slavă înălțăm, împreună și Tatălui și Duhului Sfînt, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea a șasea (a Sfîntului Vasile cel Mare)

Știu, Doamne, căci cu nevrednicie mă împărtășesc cu preacuratul Tău Trup și cu scump Sîngele Tău, și vinovat sînt, și osîndă mie însumi mîncînc și beau, neputîndu-mi da seama, precum se cuvine, de Trupul și Sîngele Tău, Hristoase, Dumnezeuul meu. Ci îndrăznind spre îndurările Tale, mă apropii de Tine, Cel ce ai zis: «Cel ce mîncîncă Trupul Meu și bea Sîngele Meu, întru Mine rămîne și Eu întru dînsul». Deci, milostivește-Te, Doamne, și nu mă pe-

depsi pe mine păcătosul, ci fă cu mine după mila Ta. Și să-mi fie mie Sfintele Tale Taine spre tămăduire și curățire, spre luminare și pază, spre mîntuirea și sfințirea sufletului și a trupului; spre izgonirea a toată nălucirea, a faptei celei rele și a lucrării diavolești, care se lucrează cu gîndul întru mădularele mele; spre îndrăznirea și dragostea cea către Tine, spre îndreptarea și întărirea vieții, spre înmulțirea faptei celei bune și a desăvîșirii, spre plinirea poruncilor și spre împărtășirea cu Sfîntul Duh, ca merinde pentru viața de veci și spre răspuns bineprimit la înfricoșătorul Tău scaun de judecată, iar nu spre certare, sau spre osîndă.

Rugăciunea a șaptea (a Sfîntului Simeon Noul Teolog)

Din buze spurcate, din inimă pîngărită, din limbă necurată, din suflet spurcat, primește-mi rugăciunea, Hristoase al meu, și neînălăturîndu-mi nici cuvintele, nici obișnuințele, nici nerușinarea, dă-mi mie a grăi cu îndrăzneală cele ce volesc, Hristoase al meu, și mai virtos mă și învață ce mi se cuvine a face și a grăi. Greșit-am mai mult decît desfrînata, care aflînd unde sălășluiești, cumpărînd mir, cu îndrăzneală a venit să ungă picioarele Tale, ale Stăpînului meu Hristos și Dumnezeuului meu. Cum pe aceea, apropiindu-se din inimă, n-ai lepădat-o, nici de mine nu Te scîrbi, Cuvinte, ci dă-mi să țin și să sărut picioarele Tale și cu izvor de lacrimi, ca și cu niște mir de mult preț, cu îndrăzneală să le ung. Spală-mă cu lacrimile mele, curățește-mă cu ele, Cuvinte. Iartă-mi greșelile și îmi dă îndreptare. Știi mulțimea răutăților mele, știi și bubele mele și rănilile mele le vezi, dar și credința mi-o știi, voința mi-o vezi și suspinurile mi le auzi. Nu se ascunde înaintea Ta, Doamne, Dumnezeuul meu, Făcătorul

și Izbăvitorul meu, nici picătura de lacrimi, nici din picătură vreoa parte. Cele încă nesăvîrșite de mine le-au cunoscut ochii Tăi și în cartea Ta se află scrise și cele încă nefăcute de mine. Vezi smerenia mea, vezi-mi osteneala cîtă este și toate păcatele mi le iartă, Dumnezeuule a toate; încît, cu inima curată, cu gîndul înfricoșat și cu sufletul smerit să mă împărtășesc cu Tainele Tale cele preacurate și preasfinte, cu care se îndumnezeiește și se face viu tot cel ce mănîncă și bea din ele cu inimă curată; că Tu ai zis, Stăpînul meu: «Tot cel ce mănîncă Trupul Meu și bea Sîngele Meu, întru Mine rămîne și Eu întru din-sul». Cu totul adevărat este cuvîntul Stăpînului și Dumnezeuului meu, că cel ce se împărtășește cu Darurile cele dumnezeiești și îndumnezeitoare nu este singur, ci cu Tine, Hristoase al meu, Cel ce ești din Lumina cea cu trei străluciri, Care luminează lumea. Deci pentru ca să nu rămîn singur, fără de Tine, Dătătorule de viață, suflarea mea, viața mea, bucuria mea, mîntuirea lumii, pentru aceasta m-am apropiat de Tine, precum vezi, cu lacrimi și cu sufletul umilit. Mă rog să iau izbăvire de greșelile mele și să mă împărtășesc fără de osîndă cu Tainele Tale cele dătătoare de viață și fără de prihană, ca să rămîi precum ai zis, cu mine, cel de trei ori ticălos, ca să nu mă răpească cu vicleșug înșelătorul, aflîndu-mă depărtat de harul Tău, și înșelîndu-mă să mă depărteze și de îndumnezeitoarele Tale cuvinte. Pentru aceasta cad înaintea Ta și cu căldură strig către Tine: Precum pe fiul cel pierdut și pe desfrînata, care au venit la Tine, i-ai primit, așa mă primește și pe mine, desfrînatul și spurcatul, Milostive, care cu suflet umilit vin acum la Tine. Știu, Mîntuitorule, că altul ca mine n-a greșit Ție, nici a făcut faptele pe care le-am făcut eu. Dar și aceasta știu, că mărimea greșelilor mele și mulțimea păcatelor mele nu covîrșesc răbdarea cea multă a Dumnezeuului meu, nici iubi-

rea Lui de oameni cea înaltă; ci pe cei ce fierbinte se pocăiesc, cu mila îndurării îi curățești și îi luminezi și cu lumina îi unești, părtași Dumnezeirii Tale făcându-i fără pizmuire; și lucru străin de gândurile îngerești și omenеști vorbești cu ei, de multe ori, ca și cu niște prieteni ai Tăi adevărați. Acestea mă fac îndrăzneț, acestea îmi dau aripi, Hristoase al meu, și punîndu-mi nădejdea în multele Tale binefaceri față de noi, bucurîndu-mă și cutremurîndu-mă, cu focul mă împărtășesc; iarbă uscată fiind eu, și — străină minune! — mă răcoresc nears, ca rugul de demult, care, aprins fiind, nu se mistuia. Pentru aceasta, cu gînd mulțumitor și cu mulțumitoare inimă, cu mulțumitoare mădulare ale sufletului și ale trupului meu mă închin și Te măresc și Te preaslăvesc pe Tine, Dumnezeul meu, Cel ce cu adevărat ești binecuvîntat, acum și în veci. Amin.

Rugăciunea a opta

(a Sfîntului Ioan Gură de Aur)

Dumnezeule, slăbește, lasă, iartă-mi toate greșelile cîte Ți-am greșit Ție, sau cu cuvîntul, sau cu lucrul, sau cu gîndul, cu voie sau fără de voie, cu știință sau cu neștiință, toate mi le iartă ca un bun și de oameni iubitor. Și pentru rugăciunile Preacuratei Maicii Tale, ale slujitorilor Tăi îngeri, ale sfințelor puteri și ale tuturor sfinților care au bineplăcut Ție din veac, binevoiește ca fără osîndă să primesc sfîntul și preacuratul Tău Trup și scumpul Tău Sînge spre tămăduirea sufletului și a trupului și spre curățirea gîndurilor mele celor rele. Că a Ta este împărăția și puterea și slava, a Tatălui și a Fiului și a Sfîntului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea a noua

(a Sfîntului Ioan Gură de Aur)

Nu sînt vrednic, Stăpîne Doamne, să intri sub acoperămîntul sufletului meu, ci de vreme ce Tu, ca un iubitor de oameni, vrei să locuiești întru mine, îndrăznind mă apropii. Poruncește-mi, și voi deschide ușile pe care Tu însuți le-ai zidit și intră cu iubirea Ta de oameni, pe care pururea o ai. Intră și luminează cugetul meu cel întunecat. Și cred că aceasta vei face: că n-ai îndepărtat pe desfrînata care a venit la Tine cu lacrimi, nici pe vameșul care s-a pocăit nu l-ai alungat, nici pe țilharul care a cunoscut împărăția Ta nu l-ai izgonit, nici pe prigonitorul Pavel care s-a pocăit nu l-ai lăsat cum era; ci pe toți care au venit la Tine cu pocăință i-ai rînduit în ceata prietenilor Tăi, Cel ce singur ești binecuvîntat totdeauna, acum și în vecii nesfîrșiți. Amin.

Rugăciunea a zecea

(a Sfîntului Ioan Gură de Aur)

Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeul meu, slăbește, lasă, milostivește-Te și-mi iartă mie păcătoșului, netrebnicului și nevrednicului robului Tău căderile în păcat, smintelile și greșelile mele toate cîte am păcătuit față de Tine, din tinerețile mele pînă în ziua și ceasul de acum, fie cu știință, fie din neștiință, cu cuvîntul, sau cu fapta, sau cu gîndul, sau cu cugetul, cu deprinderile și cu toate simțurile mele. Și, pentru rugăciunile Celei ce fără de prihană Te-a născut pe Tine, ale Preacuratei și pururea Fecioarei Maria, Maicii Tale, singura nădejde neînfruntată și ocrotitoare și izbăvitoare a mea, învrednicește-mă fără de osîndă să mă împărtășesc cu preacuratele, nemuritoarele, de viață făcătoarele și înfricoșătoarele Tale Taine, spre iertarea păca-

telor și spre viața de veci, spre sfințire, spre luminare, spre tărie, spre vindecare și spre sănătatea sufletului și a trupului și spre ștergerea și pierderea cu totul a cugetelor, a gândurilor și a deprinderilor mele celor rele, și a nălucirilor de noapte ale duhurilor celor viclene și întunecate. Că a Ta este împărăția și puterea, slava, cinstea și închinăciunea, împreună cu Tatăl și cu Duhul Sfânt, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea a unsprezecea (a Sfântului Ioan Damaschin)

Înaintea ușilor casei Tale stau și de gândurile cele rele nu mă depărtez. Ci Tu, Hristoase Dumnezeu, Care ai îndreptat pe vameșul și ai miluit pe cananeanca și ai deschis tilharului ușile raiului, deschide-mi și mie îndurările iubirii Tale de oameni și mă primește pe mine, cel ce vin și mă ating de Tine, ca pe desfrînata și pe cea cu scurgerea de sînge. Că aceasta atingîndu-se de marginea hainei Tale, prea lesne a luat tămăduire, iar aceea, cuprinzînd preacuratele Tale picioare, a dobîndit dezlegare de păcate. Iar eu, ticălosul, întreg Trupul Tău cutezînd a-L primi, să nu fiu ars, ci mă primește ca și pe dinsele și-mi luminează simțirile cele sufletești, arzînd nelegiuirile păcatelor mele, pentru rugăciunile Celei ce fără de sămîntă Te-a născut pe Tine, și ale puterilor cerești, că binecuvîntat ești în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea a douăsprezecea (a Sfântului Ioan Gură de Aur)

Cred, Doamne, și mărturisesc, că Tu ești cu adevărat Hristos, Fiul lui Dumnezeu celui viu, Care ai venit în lume să mîntuiești pe cei păcătoși, din-

tre care cel dintîi sînt eu. Încă cred că acesta este însuși preacurat Trupul Tău și acesta este însuși scump Sîngele Tău. Deci mă rog Ție : Miluiește-mă și-mi iartă greșelile mele cele de voie și cele fără de voie, cele cu cuvîntul sau cu lucrul, cele cu știința și cu neștiința și mă învrednicește fără de osîndă să mă împărtășesc cu preacuratele Tale Taine, spre iertarea păcatelor mele și spre viața de veci. Amin.

Deci, mergînd să te împărtășești, să zici în taină aceste stihuri ale lui Metafrast :

**Iată mă apropii de sfînta-împărtășire.
Și-mpărtășindu-mă, Doamne, să nu mă arzi;
Că Tu ești foc, și arzi pe cei nevrednici,
Ci, curățește-mă de toată-ntinarea.**

Apoi :

Cinei Tale celei de taină, Fiul lui Dumnezeu, astăzi, părtaș mă primește, că nu voi spune vrăjmașilor Tăi Taina Ta, nici sărutare Îți voi da cu Iuda; ci ca tilharul mărturisindu-mă, strig Ție : Pomenește-mă, Doamne, întru împărăția Ta.

După aceea, stihurile acestea :

Sîngele cel îndumnezeitor, privind, te spăimîntează, omule.

Că foc este și arde pe cei nevrednici.

Dumnezeiescul Trup mă îndumnezeiește și mă hrănește,

Îmi îndumnezeiește sufletul, și-mi hrănește minunat mintea.

Apoi aceste tropare :

Îndulcitu-m-ai cu dorul Tău, Hristoase, și m-ai schimbat cu dumnezeiasca Ta dragoste; ci arde cu focul cel fără de materie păcatele mele și mă învrednicește a mă sătura de desfătarea care este întru Tine, ca de amîndouă veselindu-mă, să slăvesc, Bunule, venirea Ta.

Întru strălucirile sfinților Tăi, cum voi intra eu, nevrednicul? Că de voi îndrăzni să intru în cămară, haina mă vădește că nu este de nuntă, și voi fi legat și lepădat de îngeri. Ci curățește, Doamne, întinăriunea sufletului meu și mă mîntuiește, ca un iubitor de oameni.

După aceea se zice această :

Rugăciune

Stăpîne, Iubitorule de oameni, Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeuul meu, să nu-mi fie mie spre osîndă Sfintele acestea, pentru că sînt nevrednic, ci spre curățirea și sfințirea sufletului și a trupului și spre arvunirea vieții și a împărăției ce va să fie. «Iar mie bine-mi este a mă alipi de Dumnezeu și a pune în Domnul nădejdea mîntuirii mele».

Și iarăși : Cinei Tale celei de taină... Și așa, cu umilință, să mergem să ne împărtășim.

Rugăciunile de mulțumire de după dumnezeiasca împărtășire

Stihuri de îndemn

**După cei vei primi împărtășirea sfîntă
A făcătoarelor de viață Daruri,
Laudă adă și mulțumire mare,
Și cu căldură Domnului te roagă:
Slavă Ție, Doamne, Slavă Ție, Doamne!
Slavă Ție, Dumnezeuului nostru !**

Apoi grăiește următoarele rugăciuni :

Rugăciunea Marelui Vasile

Mulțumesc Ție, Doamne Dumnezeuul meu, că nu m-ai lepădat pe mine păcătosul, ci părtăș a fi Sfintelor Tale Taine m-ai învrednicit. Mulțumesc

Ție că pe mine, nevrednicul, a mă împărtăși cu preacuratele Tale Daruri m-ai învrednicit. Ci, Stăpîne, Iubitorule de oameni, Care pentru noi ai murit și ai înviat și ai dăruit nouă aceste înfricoșătoare și de viață făcătoare Taine, spre binefacerea și sfințirea sufletelor și a trupurilor noastre, dă să-mi fie și mie acestea spre tămăduirea sufletului și a trupului, spre izgonirea a tot protivnicului, spre luminarea ochilor inimii mele, spre împăcarea sufleteștilor mele puteri, spre credință neînfruntată, spre dragoste nefățarnică, spre desăvîrșirea înțelepciunii, spre paza poruncilor Tale, spre adăugirea dumnezeiescului Tău har și spre dobîndirea împărăției Tale. Ca întru sfințenia Ta cu acestea fiind păzit, să pomenesc harul Tău pururea și să nu mai viez mie, ci Ție, Stăpînului și Binefăcătorului nostru. Și așa, ieșind dintru această viață întru nădejdea vieții celei veșnice, să ajung la odihna cea de-a pururea, unde este glasul cel neîncetat al celor ce laudă și dulceata cea fără de sfîrșit a celor ce văd frumusețea cea nespusă a feței Tale. Că Tu ești dorirea cea adevărată și veselia cea nespusă a celor ce Te iubesc, Hristoase, Dumnezeuul nostru, și pe Tine Te laudă toată făptura în veci. Amin.

Altă Rugăciune a Marelui Vasile

Stăpîne, Hristoase Dumnezeule, Împăratul veacurilor și Făcătorul tuturor, mulțumesc Ție pentru toate bunătățile cîte mi-ai dat mie și pentru împărtășirea cu preacuratele și de viață făcătoarele Tale Taine. Deci mă rog Ție, Bunule și Iubitorule de oameni, păzește-mă sub acoperămîntul Tău și sub umbra aripilor Tale, și-mi dăruiește pînă la suflarea cea mai de pe urmă cu cuget curat și cu vrednicie să mă împărtășesc cu Sfintele Tale Taine, spre iertarea păcatelor și spre viața de veci. Că Tu ești Pinea vieții, Izvorul sfințirii, Dătătorul bunătăților și

Ție slavă înălțăm, împreună și Părintelui și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea Sfântului Simeon Metafrast

Cel ce de bunăvoie mi-ai dat mie spre hrană Trupul Tău, foc fiind, care arde pe cei nevrednici, să nu mă arzi pe mine, Făcătorul meu, ci mai virtos intră în alcătuirea mădularelor mele și întru toate încheieturile, în rărunchi și în inimă și arde spinii tuturor păcatelor mele; curățește-mi sufletul; sfințește-mi gândurile și oasele; numărul deplin al celor cinci simțuri îl luminează; peste tot mă pătrunde cu frica Ta; pururea mă acoperă și mă apără și mă păzește de tot lucrul și cuvântul pierzător de suflet; curățește-mă, spală-mă și mă îndreptează; înțelepțește-mă și mă luminează; arată-mă locaș numai al Duhului Tău și să nu mai fiu sălaș păcatului, ci Ție, casă, prin primirea Împărășaniei. Ca de foc să fugă de mine tot lucrul rău, toată patima. Rugători aduc pentru mine pe toți sfinții, pe mairarii cetelor celor fără de trup, pe Înaintemergătorul Tău, pe înțelepții Apostoli și cu aceștia și pe Preacinstita și Preacurata Maica Ta, ale căror rugăciuni primește-le, Milostive Hristoase al meu, și pe mine, slujitorul Tău, fiu al luminii mă fă; că Tu însuși ești, Bunule, sfințirea și luminarea sufletelor noastre și Ție după cuviință, ca unui Dumnezeu și Stăpîn, toți slavă îți înălțăm în toate zilele. Amin.

Rugăciunea Sfântului Chiril al Alexandriei

Trupul Tău cel sfânt, Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeul meu, să-mi fie mie spre viața de veci, și Sîngele Tău cel scump, spre iertarea păcatelor. Și să-mi fie mie Împărășania aceasta spre bucurie, spre sănătate și spre veselie. Și la înfricoșătoarea și a doua venire a Ta, învrednicește-mă pe mine pă-

cătosul să stau de-a dreaptă slavei Tale, pentru rugăciunile Preacuratei Maicii Tale și ale tuturor sfinților Tăi. Amin.

Rugăciunea către Preasfînta Născătoare de Dumnezeu

Preasfîntă Stăpînă, Născătoare de Dumnezeu, care ești lumina întunecatului meu suflet, nădejdea, acoperămîntul, scăparea, mîngîierea și bucuria mea, mulțumesc Ție, că m-ai învrednicit pe mine, nevrednicul, să fiu părtaș preacuratului Trup și scumpului Sînge al Fiului tău. Ci tu, care ai născut Lumina cea adevărată, luminează-mi ochii cei înțelegători ai inimii. Ceea ce ai născut Izvorul nemuririi, înviază-mă pe mine, cel omorît de păcat. Ceea ce ești Maica iubitoare de milostivire a Dumnezeului celui milostiv, miluiește-mă și dă umilință și zdrobire inimii mele și smerenie gândurilor mele și ridicare din robia cugetelor mele. Și mă învrednicește pînă la sfîrșitul vieții fără de osîndă să primesc sfințirea preacuratelor Taine, spre tămăduirea sufletului și a trupului. Și-mi dă, Stăpînă, lacrimi de pocăință și de mărturisire, ca să te laud și să te măresc pe tine în toate zilele vieții mele, că binecuvîntată și preamărită ești în veci. Amin.

Apoi: Acum liberează... Sfințe Dumnezeule... Preasfîntă Treime... Tatăl nostru... Că a Ta este împărăția... Și troparul sfântului a cărui liturghie se va fi săvîrșit în acea zi. Slavă..., condacul lui. Și acum... Ceea ce ești creștinilor ocrotitoare..., Doamne miluiește (de 12 ori), Ceea ce ești mai cinstită..., Slavă... Și acum... și otpustul.

